

Hr. Frank Aaen bebrejdede mig, at jeg ikke havde svaret på et spørgsmål, hr. Frank Aaen rejste under behandlingen den 2. maj.

Den dag spurgte hr. Frank Aaen, om jeg ville spørge Nordskov Nielsen-udvalget eller dets formand om, hvad de mente om regeringens forslag. Jeg svarede den dag, at jeg ikke var sikker på, at det var nogen god idé at spørge et udvalg, der netop behandlede den her problemstilling, midt i udvalgets arbejde, og at det derfor kunne være en forkert måde at gøre det på. Jeg sagde så i øvrigt også, at der jo ikke var nogen, der kunne forbyde hr. Frank Aaen at henvende sig til Lars Nordskov Nielsen.

Jeg bemærkede så i det referat, som hr. Frank Aaen henviste til vedrørende drøftelserne med Lars Nordskov Nielsen, at han dér siger – i den version, jeg har – at han ikke ville tage stilling til den politiske ramme omkring det her, og at han i øvrigt lagde vægt på, at han ikke udtalte sig på vegne af udvalget, som behandler de alternative forslag. Og han gjorde netop rede for det, jeg sagde i mit svar til hr. Frank Aaen den 2. maj, nemlig at han som udvalgsformand ikke kunne pålægges midt i arbejdet, hvor han sidder i et udvalg sammen med andre, bl.a. højesteretsdommere, at udtale sig om det, de var ved at arbejde med.

Og det er det samme, hr. Nordskov Nielsen har sagt til Retsudvalget, der, skal jeg sige, har opsøgt ham som privatperson og ikke som udvalg som sådan.

Derfor har jeg ikke skrevet til hr. Frank Aaen om, hvad hr. Nordskov Nielsen mente. Jeg har heller ikke fået spørgsmål fra hr. Frank Aaen efter det svar, jeg gav i Folketingssalen om, at det måske af hensyn til udvalgsarbejdet ikke var så hensigtsmæssigt at gøre det. Det var ikke, fordi jeg ikke ønskede at give hr. Frank Aaen så mange oplysninger som overhovedet muligt.

Men jeg er da glad for at have kunnet se i pressen, at Lars Nordskov Nielsen netop siger, at den lukkede undersøgelse formentlig giver det sikreste resultat, og det synes jeg så at vi alle sammen skal være tilfredse med.

Med hensyn til betækningsbidragene, og det er måske også et svar til fru Pia Larsen – jeg vil dog lige gøre opmærksom på, at jeg ikke har set den fjernsynsudsendelse – er det regeringens opfattelse, at det, det drejer sig om, er at få undersøgt banksagen og få den belyst, og når det er sket, må Folketinget tage stilling til, om der er et ansvar at gøre gældende over for ministre, og på hvilken måde det skal gøres. Det er det, der gives udtryk for i betækningsbidraget.

For os har det altså været meget vigtigt, at det, vi skulle sikre, var, hvad færingerne har ønsket, nemlig at få banksagen fuldstændigt belyst. Og så må vi tage alt andet og opgørene herhjemme bagefter. Færingerne har ønsket at få banksagen belyst så grundigt som overhovedet muligt. Det er det, der er hovedformålet, det er det, det hele drejer sig om.

Må jeg sige til hr. Otto Steenholdt, at jeg bare skal komme med den enkelte bemærkning, at der er et flertal i Lagtinget, der kan acceptere, anbefale den arbejdsform, regeringen foreslår. Det synes jeg også, at hr. Otto Steenholdt skulle bemærke.

Til hr. Óli Breckmann vil jeg sige, at der somme tider er et tonefald og et ordvalg i hr. Óli Breckmanns taler, der gør, at det kan virke svært at opnå en dialog.

Der har i de drøftelser, jeg har haft – og det har været mange i de seneste dage – ikke været drøftet andet end selve banksagen, og på hvilken måde den kunne undersøges bedst muligt. Jeg har drøftet det med formanden for Retsudvalget deroppe, jeg har givet ham nogle tilkendegivelser vedrørende banksagen, og intet som helst andet er indgået i disse drøftelser.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det, det drejer sig om, er altså at få undersøgelsen i gang, få lavet en omhyggelig og grundig undersøgelse så hurtigt som muligt. Banksagen skal undersøges, og der skal være tillid til undersøgelsen. Det vil der blive, og nu kan vi komme i gang. Det er det, der er det glædelige i dag.

Så må vi bagefter se på alle de andre store problemer, vi ved, der er på Færøerne, med hensyn til beskæftigelse, erhvervsudvikling og alt andet. Nu får vi det her sat i gang, og så bliver der tid til at koncentrere sig mere om det egentlige: at få en god udvikling på Færøerne.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Når justitsministeren nu igen fremhæver det, statsministeren sagde i fjernsynet i aftes, om, at »ingen havde bedt om« – det vil jo fremgå af forhandlingerne – og så talte justitsministeren om noget andet, så vil jeg bare gerne fortælle justitsministeren, at jeg står altså her med en udskrift af, hvad der rent faktisk blev sagt i aftes. Spørgsmålet til statsministeren lød ganske enkelt:

»Ja, hvorfor skulle undersøgelseskommissionen ikke se på den del, der måske bliver en del af fremtiden, som hedder det politiske ansvar, om Folketinget er blevet vildledt?«